ANUL XXIII
NR. 21 (5455)
VINERI
1 DECEMBRIE 1957
4 pagini 30 bani

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

U.E.F.A. a delegat un observator la meciul Ungaria – România (juniori): KOSTA POPOVICI (R.S.F. Iugoslavia)

U.E.F.A. a delegat ca observator, la meciul de juniori Ungaria — România (preliminariile turneului **U.E.F.A.**), ce se va desfășura duminică la Budapesta, pe KOSTA POPOVICI din R.S.F. Iugoslavia.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Așadar, început de decembrie. Panoramicul nostru intră, încet, încet, în această iarnă încă fără vîscol și troiene. Ar trebui să ne bucurăm. Timpul frumos e prietenul stadionului. Dar, motivat sau nu, pe scena atletismului, pe cea a ciclismului sau echitației, cortina s-a tras de mult, după un prematur final de stagiune.

Fără să fie o lună a „cadourilor" (cum am fi dorit-o), cu competiții de anvergură, cu tentative — bineînțeles reușite — de recorduri, cu derbiuri care să concureze serialele cu Terzan și cu El Fugitivo, decembrie oferă destule subiecte panoramicului săptămînal și selecția lor rămîne, în continuare, cea mai dificilă sarcină a reporterului de serviciu.

Ar trebui, poate, să începem cu sporturile de sezon. Penuria de echipe a determinat însă o fortuită vacanță competițională la hochei, iar de la schiori n-am primit încă vești, deși pîrtiile și-au pus, de cîteva zile, mănșoane groase de zăpadă. Patinajul, în schimb, își seamănă perseverent (ar trebui lăudat pentru aceasta) prezența. Simbătă după-amiază — de la ora 17 — după tradiționala deschidere oficială a sezonului (care în acest an precede, de fapt, o intensă activitate de antrenament și competițională), pe patinoarul Floreasca este programată o atractivă demonstrație a sportivilor fruntași — un spectacol tonifiant, cu piruete și arabescuri. Invitația ni se pare de prisos, vis-à-vis de tentația concursului.

Două zile de grație și măiestrie sînt rezervate și cluțenilor, amatori nu de patinaj, ci de gimnastică. Reținem, în primul rînd, inițiativa federației de specialitate de a programa marile competiții în diferite centre ale țării. După Bacău, București și Timișoara, este rîndul orașului de pe Someș să figureze în panoramicul nostru sportiv. Campionatul maeștrilor (simbătă și duminică) pare să nu pună probleme în întrecerea pe echipe — teoretic Dinamo trebuie să cîștige la pas... În schimb la individual, luptă deschisă. Ceampelea, Chiriță sau Apăteanu? Tohăneanu, Cadar sau (ce-ar fi?) Mihaiuc? Vom aplauda din toată inima pe învingători, dar am dori ca finalele campionatelor de la Cluj — în ansamblul lor — să ne facă să uităm rezultatele atît de modeste de la Dessau, Orléans sau Vernon. Și să ne mai dea ceva speranțe pentru anul olimpic...

Din nou la volei! Duminică începe campionatul. S-a spus ce trebuia spus după europenele din Turcia și vrem să credem că sugestiile și criticile noastre vor fi luate în seamă de cei în drept. Multe se pot schimba, fără îndoială, dacă acest campionat va primi de la prima etapă valențe de calitate (galeria de peste tot, această entuziastă lume a voleiului le va prefera desigur, unor... erori de arbitraj). Startul viguros — 20 de echipe masculine și feminine (meciul Dinamo — Drapelul roșu Sibiu este aminat) — prilejuiește reîntîlnirea publicului cu echipe de prima mînă, rodate de ani de zile în campionat, dar și cu formații care încearcă emoțiile debutului în „A" (I.C.F., Farul Constanța, Medicina București).

Dan GARLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Iată un atac al rapidistelor în partida susținută cu handbalistele de la Universitatea Timișoara. Mîine, feroviarele debutează în actuala ediție a „C.C.E.".

VERIFICAREA LOTULUI REPUBLICAN

Ieri după amiază a avut loc încă o verificare a lotului național de rugby. Desigur, însă, că ultimul cuvînt înaintea examenului de la Nantes îl va avea partida de duminică dimineața, în care Lotul va primi replica unei Combinate divizionare

Foto: Th. Roibu

CASA CU IEDERĂ

Stadionul Republicii. Meciul s-a terminat. Jucătorii au dispărut de mult în tunel, îndreptîndu-se spre vestiarul cald. Valuri de ceață coboară dinspre Dealu Spirei. Nu mai e nimeni. Doar ziarele uitate pe bănci mai freamătă stîrnite de vînt.

Urc treptele spre ieșire, sub cozorocul de beton al stadionului. În curtea Institutului de Cultură Fizică, un grup de studenți în trening a „prins" roata ultimei mașini, pentru ultimul sprint al serii. Mă uit spre bătrînul ceas din turn. E trei și un sfert. Pe neașteptate, aud un sunet de clopot. Cadranul înnegrit de vreme se deplasează. În rama rotundă apare un cap de bătrîn. Mă privește. Îmi face semn să mă apropii.

— Te văd! Ca întotdeauna, dai bir cu fugiții. Pentru că spectacolul s-a terminat.

— Sînt grăbit. Trebuie să scriu.

— Așa sînteți voi, reporterii. Întotdeauna grăbiți. Pentru că vă interesează doar spectacolul. Cele 90 de minute. Cele 80. Sau 60. Iar dacă se poate, doar timpul efectiv.

— Ce-ai vrea să fac?

— Să urci aici, la mine, în turn.

— De ce?

— Ca să privești puțin și spre casa asta veche, cu iederă uscată.

— Am mai fost.

— Da, ai mai fost. Îmi aduc aminte. Acum vreo 9 ani. Ai scris un reportaj: **„Prima zi de curs la I.C.F."**.

— De ce-mi reproșezi? Sînt atîtea și atîtea lucruri de scris.

— Nu-ți reproșez. Dar vreau să-ți încredințez niște gînduri. Mîine, poimîine, n-am să mai fiu, și-ar fi păcat să nu ți le spun.

— Te ascult.

— Bine. Răspunde-mi atunci la o întrebare: Ce știi, hai să zicem, despre handbalul românesc?

— Că la Dortmund...

— Și ce mai știi?

— Că Mozer...

— Și mai înainte?

— Că Lache, Kunst, Pilică Popescu, Vlase, Liță...

— Ce-i cu ei?

— Au pus bazele unei școli romă...

— Asta-i tot ce știi?

— Pentru un reporter, cred că...

— Nu. Nu-i destul. Ar trebui să știi că profesorii lui Mozer au fost și ei, la rîndul lor, elevii lui Victor Cojocaru, în casa asta cu iederă, iar Victor Cojocaru a trudit și el, ani în șir, privind prin fereastra aceea... spre Dortmund și spre Praga.

— Nu știam.

— Dar de Moș Kiriițescu, ce știi?

— Că a scris „Palestrica".

— Tot în casa asta. A scris „Palestrica" amintindu-i secolului XX că disprețuiește tot mai mult palestrele de acum 3000 de ani.

— Kiriițescu a fost un om de știință care s-a cufundat în lumea lui de idei, făcînd elogiul trupului desăvîrșit al lui Hermes, prosternîndu-se în fața lui Juvenal, preamărindu-l pe taica Rousseau pentru felul în care-l creștea pe Emil. Nu văd ce legătură are asta cu faptul că Viorica trebuie să sară 6,60 în Mexic.

— Mă aștept am la vorbele astea. Vorbe de reporter grăbit.

— Prea multă istorie.

— Prea puțină istorie! Și asta, cînd totul e istorie. Pentru tine Moina înseamnă 10,4 și 21,3, pentru mine, însă, e istoria cîtorva ani de trudă cu blockstartul, cu cronometrul, cu panglica ruletei, cu creionul și cu echerul, în casa asta cu iederă. Pentru tine, Herold e Steaua, cu Folbert și cu nepoții. Pentru mine — Herold e un principiu, principiul sportivului total, crescut în spiritul casei acesteia, din care au descins apoi și Horațiu Nicolau, și Mihai Nedef, și Vernescu, și toți ceilalți.

— Și de ce îmi spui toate astea tocmai acum?

— Pentru un motiv foarte lesne de înțeles. Dacă-mi amintesc bine, acum 45 de ani, în prima zi a lui decembrie, s-au adunat aici, în casa cu iederă, cîțiva cutezători care și-au dat seama că educația trupului va fi ceva mai mult decît cei 660 de cm ai Vioricăi Viscopoleanu. Ți le-am spus toate astea pentru că — cine știe? — poate peste cinci ani, cînd se va serba jumătate de veac a „închipuirii" celor adunați atunci aici, eu, „ceasul din turn", am să mă aflu într-un clopot de sticlă, ca o simplă amintire a unor vremi de început.

★

Valurile de ceață coborau mereu dinspre Dealu Spirei. Peste cîteva minute mă aflam în fața machetei de unde inefabile ale stadionului comunal din Torino. Dar, „vorbele" ceasului din turn le auzeam clar printre vocile torinezilor care încercau să o îmbărbăteze pe „bătrîna doamnă"...

Ioan CHIRILĂ

O CERTITUDINE: Campionatul de box pe echipe și-a dovedit utilitatea
O PROPUNERE: Echipe de club, și nu selecționate regionale

După aproape trei luni de întreceri — unele de calitate mai bună, altele de nivel mediocru — campionatul republican de box pe echipe s-a încheiat. Noua campioană a țării, reprezentativa orașului București, figurează acum pe lista cîștigătoarelor acestei competiții. Boxerii care au alcătuit selecționata Capitalei, ca și antrenorii Ion Stoianovici și Lucian Popescu se bucură, deopotrivă, de roadele muncii lor. Bucureștenii s-au dovedit cei mai bine pregătiți în această întrecere de durată, care a angrenat 16 selecționate de regiuni.

Este firesc ca după disputele dîrze la care am asistat, să vedem în ce măsură campionatul și-a dovedit utilitatea, ce trebuie făcut în viitor pentru ca întrecerile să devină mai pasionante, de un nivel calitativ superior. Am apelat în această privință la părerile unor factori autorizați.

MIHAI TRANCĂ (secretarul general al F. R. Box): „Au fost multe păreri cu privire la modul de disputare a campionatului încheiat recent. Aceasta dovedește că dorința de a ridica clasa boxului este unanimă, că antrenorii și tehnicienii noștri se frămîntă ca să găsească cea mai bună formulă de organizare a competiției. Evident, anul acesta întrecerile din campionat au fost mult mai echilibrate, datorită faptului că boxerii fruntași de la Dinamo și Steaua n-au mai urcat treptele ringului, deși aceasta a dus — în mod firesc — la o scădere a nivelului general. Separînd campionatul în cele două categorii (A și B) — 16 formații față de 10 în 1966 — s-a dat posibilitatea unui număr destul de mare de tineri să intre în competiție. Înaintea începerii campionatului, biroul federal a ajuns la concluzia că este în folosul boxului ca la întreceri să participe selecționate de regiuni, și nu echipe de club. De ce? Pentru că aceste selecționate sînt oricum mai puternice decît formațiile de club, antrenorii avînd posibilitatea să folosească tot ce au mai valoros în sălile din regiunea respectivă. Cu toate acestea, acum, după încheierea întrecerilor, nu ne putem declara întrutotul satisfăcuți de calitatea unor partide, îndeosebi cele din categoria B, nemaivorbind de faptul că o parte dintre echipe au fost incomplete. Mă gîndesc, de pildă, la selecționata regiunii Oltenia care, în unele etape din campionat, nu s-a putut urca pe ring cu 11 sportivi. Pledez și de aci înainte în favoarea selecționatelor regionale, dar numai acolo unde nu există posibilitatea alcătuirii unor puternice echipe de club".

MARCU SPAKOV (antrenor la clubul Steaua): „Ideea de a organiza campionatul fără prezența boxerilor de la Steaua și Dinamo a fost bună deoarece în caz contrar, disproporția dintre sportivii acestor cluburi și ceilalți era foarte mare. Ce s-ar fi întîmplat dacă Steaua și Dinamo s-ar fi înscris în campionat? Cunoscînd că în turneul final vor încrucișa mănușile cu pugiliștii respectivi, boxerii din provincie n-ar mai fi dovedit interes în pregătire și ar fi urcat în ring considerîndu-se învinși dinainte.

În afara sportivilor chemați în diferite loturi, la clubul nostru au mai rămas destui boxeri care

R. CĂLĂRAȘANU

(Continuare în pag. a 3-a)

CINE SĂ REDRESEZE GIMNASTICA?

Vă mai amintiți? Acum vreo cîțiva ani aveam o echipă feminină de gimnastică, cuceream medalii la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale, aspiram la primul loc în „Cupa Europei". Era suficient să amintești numele Elenei Leuștean, Soniei Iovan, Emiliei Liță, Elenei Dobrovolschi, Atanasiei Ionescu, Utei Schlandt-Ionescu — și sala Floreasca devenea arhiplină.

Astăzi? Nu, nu intenționăm să vorbim din nou despre terenul șubred pe care se află gimnastica noastră feminină. Ne-am propus doar să urmărim firul activității desfășurate de sportivele amintite mai sus în timpul care a trecut după ce ele au abandonat activitatea competițională și pentru a vedea în ce măsură vasta lor experiență a fost sau nu pusă în folosul progresului general al acestei ramuri sportive, cum contribuie ele la depistarea, la creșterea și la instruirea unor noi gimnaste, care să ajungă mîine la înălțimea profesoarelor lor. Dacă nu chiar mai sus. Pentru că, nu e suficient, după opinia noastră, să ne mîngîiem doar că gimnastica feminină face pași... În urmă. Să vedem mai bine dacă s-au folosit toate mijloacele pentru obținerea progresului mult așteptat.

Unul dintre acestea este, fără îndoială, experiența de ani a gimnastelor care au adus glorie sportului nostru. În condițiile penuriei pronunțate de cadre pasionate, devotate gimnasticii, devine și mai important aportul pe care îl aduc sau l-ar putea aduce Elena Leuștean, Sonia Iovan, Emilia Liță, Atanasia Ionescu, Elena Dobrovolschi, Uta Schlandt-Ionescu ș.a. la relansarea gimnasticii noastre feminine pe pista succeselor autentice. Chiar în condițiile cînd, în ultimii 10 ani, multe țări au făcut pași uriași înainte supunîndu-ne unui handicap greu de recuperat. Surprinzător, cele mai multe dintre fostele glorii ale gimnasticii noastre nu activează în ramura sportivă care le-a consacrat, care le-a adus faima mondială. Cu excepția Emiliei Liță (antrenoare la Dinamo București), Utei Schlandt-Ionescu (asistentă de educație fizică la Institutul pedagogic) și — oarecum — a Soniei Iovan (antrenoare federală) care își continuă activitatea în gimnastică, celelalte nu au posibilitatea să-și fructifice cunoștințele și experiența într-un domeniu în care se pricep foarte bine. Și nici n-ar putea-o face, de vreme ce toate sînt asistente de educație fizică în institute de învățămînt superior: la Institutul de construcții, la Institutul medico-farmaceutic și, respectiv, la Institutul agronomic. Se înțelege că lucrînd în învățămîntul superior ele își îndeplinesc o îndatorire cetățenească, își aduc contribuția la dezvoltarea pregătirii fizice a studenților noștri. În învățămîntul superior, educația fizică este însă obligatorie doar în anul I și nu este absolut necesar ca ea să fie predată de maestre emerite sau maestre ale sportului. Orice profesor de educație fizică, absolvent al I.C.F., poate îndeplini cu succes această muncă.

Am discutat cu Elena Leuștean despre această problemă. Iată ce ne-a spus ea: *„Doresc mult să lucrez în gimnastică, dar nu e suficient să mă gîndesc numai eu la aceasta. Fac cu studenții mei atletism, jocuri sportive, inclusiv fotbal(!), dar am senzația că aș putea fi mai utilă în altă muncă, aș putea aduce o contribuție concretă la redresarea gimnasticii noastre feminine. La finalele juniorilor de la Timișoara am văzut multe fete talentate și am convingerea că, dacă aș lucra cu ele, aș putea da peste cîțiva ani vedetele de care avem atîta nevoie".*

Într-adevăr, se cere imperios să vedem dacă, în interesul general al mișcării noastre sportive, al gimnasticii feminine din România în special, nu cumva se impune studierea aportului pe care gimnastele de ieri îl aduc la progresul de azi al acestei ramuri sportive și adoptarea unor măsuri corespunzătoare. Răspunsul nostru este categoric: DA!

Federația română de gimnastică, cu sprijinul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, trebuie să acționeze de îndată. Soluții pentru rezolvarea echitabilă a acestei situații sînt. Se cere doar curaj să fie aplicate.

Constantin MACOVEI

Emilia Liță, Uta Schlandt-Ionescu, Atanasia Ionescu, Sonia Iovan, Elena Leuștean și Elena Dobrovolschi (de la stînga la dreapta) sînt răsplătite cu flori pentru medalia olimpică de bronz cucerită la Roma.

Cînd vom auzi oare că elevele lor au realizat o performanță asemănătoare?

CITIȚI
IN CORPUL ZIARULUI:

CUM A FOST „ÎNVINSĂ" STEAUA LA ATENA
Memoriul baschetbaliștilor bucureșteni, înaintat F.I.B.A.
(Pag. a 2-a)

SĂ AVEM, ÎN SFÎRȘIT, RĂBDARE!
Un articol despre europenele de volei.
(Pag. a 2-a)

„JUVENTUS NU ȘI-A ASIGURAT LA TORINO ELIMINAREA RAPIDULUI"
Comentariile presei de specialitate după prima manșă a meciului Rapid – Juventus.
(Pag. a 3-a)

LOTUL DE JUNIORI A PLECAT LA BUDAPESTA
„11"-le maghiar a fost alcătuit.
(Pag. a 3-a)

24 ore

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA – TOPOLCIANKA PASKATOPOLA 53-49, LA BASCHET

După un joc frumos și viu disputat, echipa feminină de baschet Universitatea Timișoara a învins formația iugoslavă Topolcianka Paskatopola cu 53—49 (22—27). (P. Arcan — coresp. principal).

Competiții școlare în cinstea celei de a XX-a aniversări a proclamării Republicii

Consiliul orășenesc al pionierilor organizează, în colaborare cu Consiliul orășenesc pentru cultură fizică și sport cupa „30 Decembrie" la handbal, tenis de masă și șah. La handbal (întrecerile încep duminică 3 decembrie), participă cîte 16 echipe masculine și feminine, respectiv primele două clasate din fiecare raion al Capitalei în campionatele școlilor generale. La tenis de masă, care începe în ziua de 17 decembrie, participă selecționate reprezentînd fiecare raion, iar competiția de șah va avea loc între 23 și 28 decembrie.

HAJDUK VELKO – POLITEHNICA BRAȘOV 32–22, LA HANDBAL

BRAȘOV, 30 (prin telefon). În a treia întîlnire susținută în cadrul turneului din țara noastră, echipa masculină de handbal Hajduk Velko (Iugoslavia) a învins formația brașoveană Politehnica cu scorul de 32-22 (14-11). Oaspeții își încheie turneul jucînd simbătă la București, cu Steaua. (C. Gruia - coresp. principal).

Trimisul nostru special, CRISTIAN MANTU, transmite:

F. C. VALENCIA — STEAUA 3–0 (2–0)

VALENCIA, 30 (prin telefon). La lumina reflectoarelor, pe stadionul Mestalla, s-a desfășurat meciul contînd pentru turul II al „Cupei Cupelor", dintre formațiile F. C. Valencia și Steaua. Nici nu se încheiase primul minut și Steaua s-a și văzut condusă cu 1—0. ⊙ acțiune pe aripa dreaptă a lui Ansola, o centrare și Claramunt a reluat direct în colțul lung al porții lui Haidu. Era întîia acțiune a spaniolilor, dar ea prefigura maniera în care aceștia aveau să se desfășoare pe parcursul întregului meci. Adică, ritm, viteză de joc deberdantă, atacuri concepute simplu, dar deosebit de rapid lucrate. Jucătorii noștri au primit această lovitură, ripostînd imediat prin acțiuni ofensive curajoase, care sînt aplaudate în tribune. Sorin Avram obține un corner în min. 7, apoi Constantin și Soo combină în marginea careului spaniolilor, dar nu reușesc să șuteze la poartă.

Gazdele revin în atac și vor urma 35 de minute infernale în careul Stelei. Spaniolii pasează în mare viteză și cu precizie și schimbă direcția atacurilor de pe o parte pe alta, șutînd deș la poarta lui Haidu. Consemnăm situații dificile în min. 17, 24 (Haidu a fost obligat să plonjeze la picioarele lui Ansola ajuns la 5 m distanță de linia porții), 37 și 38. Jenei ezită să intervină, este lipsit de vlagă și dezechilibrează sistemul defensiv al Stelei. După acest minut, spaniolii au o perioadă de relaxare și, în min. 43, Soo are o mare ocazie de a egala (la o centrare excelentă a lui S. Avram). La numai un minut, gazdele majorează scorul printr-un contraatac inițiat de Cayuela și finalizat de Ansola, cu capul. Haidu a greșit, neleșind în întîmpinarea balonului.

După reluare, spaniolii atacă cu aceeași forță, obligînd pe apărătorii bucureșteni să respingă la întîmplare. Încet, încet Steaua scapă din strînsoarea adversarului și, în minutele 61 și 62, Voinea și Constantin au ocazii clare de a înscrie, dar de fiecare dată nu obțin decît cornere. Spaniolii revin în atac și în minutul 74 reușesc să majoreze scorul prin Ansola, în urma unei mari erori a lui Haidu care a boxat greșit balonul.

După 6—0, partida crește din nou în intensitate și spectatorii apreciază nivelul tehnic al jocului. Bucureștenii mizează acum total pe cartea atacului, sperînd să marcheze golul care ar... valora cît două. Minutele 76 și 78 ne dau emoții, Constantin fiind din nou în excelente poziții de șut la poartă: în minutul 78, el a fost la 6 m de buturile apărate de Abelardo.

Jocul se încheie cu acest scor, determinat îndeosebi de greșelile elementare ale apărării imediate a echipei bucureștene, de obicei punctul forte al formației. Dar, în ceeace privește aspectele de ordin tehnic ale evoluției reprezentanților noștri vom reveni într-unul din numerele viitoare.

F. C. Valencia a demonstrat în această partidă că este o valoroasă reprezentantă a fotbalului spaniol, jucătorii săi distingîndu-se printr-o tehnică individuală remarcabilă, printr-o pregătire fizică deosebită, precum și printr-o concepție tactică modernă. Publicul bucureștean va avea prilejul să se convingă de toate aceste lucruri la 14 decembrie cînd va avea loc returul întîlnirii.

A arbitrat bine Francesco Francesconi — Italia.

F. C. VALENCIA: **Abelardo — Tatono, Vidagany, Cayuela, Mestre — Roberto, Guillot — Waldo, Ansola, Paquito, Claramunt.**

STEAUA: **Haidu — Sătmăreanu, Jenei, D. Nicolae, Hălmăgeanu — D. Popescu, Negrea — S. Avram, Constantin, Soo, Voinea.**